

mjeru, s luboszju schtuz ne-
czerpi, moju krafnosz newidzi.

Duscha.

3. Ja mam k temu malo
mozg, kak so drusy neczerpja,
schtoz ja czerpju wodnju, w
nozy, ale so tu weselja?
Kneze, nech su so mnu drusy
w wschelkim kschizu a tez nusy,
kiz me jara wobczezi! Cze-
hodla tnych neczischczi?

Krystus.

4. Ruba, nesdaluj so teho,
sapschimn ton kschiz s luboszju;
ja czi pomham swjeru s neho,
dnyz czi srudzi wutrobu, kschiza
ty so nem'zesch sminycz, dnyz
we smerczi dyrbisch shinycz,
prawa lubosz nelada, hdy
czaß tebi postaja.

Duscha.

5. Drusy nejbu we czer-
penju, ale w lutyh weselju,
ja pak w lutyh zakoszenju a

tez wschjednym czerpenju,
druhim dze so pschezo derje,
mi pak dze so styskuje skerje,
drusy maju sboza dosz, ja
mam lutu hubenosz.

Krystus.

6. D ty khrobta rjeschna du-
scha, melcz a poddaj wolu mi,
ja wjem ljepe, schto so klu-
scha, ja wjem, kajke nesbozje
ty sej pschezo kama zadasch,
dnyz na druhich jeno ladasch,
schtoz ja dam czi czerpicz tu,
to wsmi horje s luboszju.

Duscha.

7. Ja dha chzu njetsk s mje-
rom wostacz, ach moj Jesu,
pomhaj mi! hacz ja budu po-
moz dostacz, kschiz me wjazh
nestrozi. Ja chzu so do kschiza
poddacz, ty mi budzesch rjechi
wodacz, schtoz ty dawasch k
czerpenju, to chzu wscho snesz
s luboszju. B.

**Wot dobrotow teje hnady, a wot sboz-
noszjow, kotrez czi wjerjazh we
schtanczi hnady maju.**

Shromadnje.

424.

Aus Gnaden soll ich selig werden.

Gloss: Ja sym psches Krysta.

Psches hnadu dyrbisch sboz-

nosz dostacz, wjerisch ty to,
o wutroba? Kak dolho
chzesch tak bljeda wostacz?
Dnyz wjerno je, schtoz pismo
ma; dha to tez wjerno wostane:
Psches hnadu nebjo twoje je.